

“Houd de politiek er buiten!”

Op de zondag na de verpletterende verkiezingsuitslag van 22 november kon ik, zo vond ik zelf, er niet om heen om daar in de dienst iets over te zeggen. Zowel in het Kyrië-gebed, in de verkondiging als in de voorbeden kwam het terug: hoe Nederland massaal (bewust of onbewust) gestemd heeft op een partij die, nota bene in naam van de vrijheid, hele groepen mensen beledigt en hoe mensen daardoor hun hart vasthouden voor de toekomst. Hebben zij de garantie dat in die toekomst hun grondrechten nog wel gerespecteerd zullen worden? En welke positie nemen wij als kerk en als individuele gelovigen eigenlijk in?

Na afloop van de dienst sprak iemand mij aan met het dringende verzoek voortaan de politiek er buiten te houden. Mijn antwoord was dat dit moeilijk kon. Natuurlijk is voorzichtigheid altijd geboden. De kerk is veelkleurig, ook als het gaat om de politieke keuzes die mensen maken. Je moet zorgen dat je mensen, die andere keuzes maken dan jijzelf, niet de maat neemt of zelfs veroordeelt. Maar in dit geval was en is het, naar mijn overtuiging, niet om het even welke keuze je maakt. Wie zich een volgeling noemt van Hem die armen, verdrukten, zachtmoedigen en vredestichters zalig spreekt (in de bewuste kerkdienst ging het over de Zaligsprekingen uit Matteüs 5), kan niet op een partij stemmen die de grondrechten van mensen op zijn zachtst gezegd ter discussie lijkt te stellen. Vanuit de verbondenheid met Hem is dat een onbegaanbare weg. “Dat is je persoonlijke mening”, reageerde de persoon die mij aansprak. Daar kun je op zich natuurlijk ook wel weer over discussiëren en het is ook goed om oog te hebben voor de angst en onvrede die aan die keuze ten grondslag ligt, maar er komt misschien toch wel een moment dat je, naar voorbeeld van Luther, zeggen moet: “Hier sta ik, ik kan niet anders.” In ieder geval is wat mij betreft een kerk die zich niet kritisch uitspreekt over het politieke klimaat dat in meerdere landen van Europa en nu ook in Nederland is ontstaan, en daarmee impliciet mensen in de steek laat die onze solidariteit juist zo hard nodig hebben, geen knip voor de neus waard.

Je kunt je ook afvragen wat er zou gebeuren als je de politiek er buiten houdt: buiten de liturgie, buiten de verkondiging, buiten het pastoraat en noem maar op. Is de consequentie dan niet dat geloof louter een privé-aangelegenheid wordt en dat geloof geen ethische en maatschappelijke consequenties heeft? Geloof dat juist zulke fundamentele keuzes in het midden wil laten, dreigt in nietszeggendheid te ontaarden. Zegt Jezus (in dezelfde Bergrede waar ook de Zaligsprekingen toe behoren en zelfs in hetzelfde hoofdstuk Matteüs 5) niet dat zijn volgelingen als licht en als zout in de wereld gezonden zijn? Licht dat de duisternis verdrijft en zout dat smaak geeft en bederf tegengaat – zou dat juist ook niet alles te maken hebben met politiek?

Ik ben benieuwd hoe u hierover denkt en houd mij dan ook voor uw reacties aanbevolen. Ondertussen volgen wij met belangstelling de ontwikkelingen in de richting van een nieuwe kabinetsformatie. Hoe die uiteindelijk ook uitpakt, ik hoop dat wij als volgelingen van Jezus altijd ernst zullen (blijven) maken, ook in 2024, met wat Hij zegt over dat licht en dat zout.

Ds. Chris Schreuder